

VELFÆRDSMINISTERIET

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

MMA/ J.nr. 2008-1166

Folketingets Socialudvalg

Dato: 27. februar 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 6. februar 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 169 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 169:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 21. januar 2008 fra Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre vedrørende samvær, jf. alm. del - bilag 97.”

Svar:

Ankestyrelsen og de sociale nævn har efter gældende ret beføjelser til at tage en sag op af egen drift, hvis de bliver bekendt med, at et barn eller en ung ikke får den fornødne hjælp. Ankestyrelsen og nævnene kan eksempelvis gå ind i sagen på baggrund af en henvendelse fra en borger, en fagperson eller på baggrund af en sag i medierne.

Ankestyrelsen og de sociale nævn kan efter de nuværende regler i serviceloven træffe afgørelse om, at den kommunale myndighed skal: 1) iværksætte en såkaldt § 50-undersøgelse, 2) sørge for, at der afholdes en samtale med barnet eller den unge, 3) udarbejde en handleplan for den indsats, der iværksettes overfor barnet eller den unge, 4) revidere den udarbejdede handleplan eller 5) sørge for, at der tales med barnet eller den unge under besøg på anbringelsesstedet. På den måde fungerer ankeinstanserne som et sikkerhedsnet i de tilfælde, hvor en kommune fx ikke reagerer på en underretning om et barn eller en ung, der kan være truet eller ikke efterlever kravene til sagsbehandlingen.

Hverken Ankestyrelsen eller de sociale nævn kan imidlertid efter gældende ret tage sager op, hvor der er tvivl om, hvorvidt kommunen har truffet den rigtige afgørelse i spørgsmål om valg af anbringelsessted, flytning af barnet eller den unge fra et anbringelsessted til et andet og om samvær med andre end barnets eller den unges forældre. Dette kan efter gældende regler kun

ske, hvis sagen rejses af forældremyndighedsindehaveren eller af den anbragte unge over hhv. 12 år (ved valg af anbringelsessted og flytning) og 15 år (ved samvær). I afgørelser om disse forhold er der således ikke det samme sikkerhedsnet for børn under den nævnte aldersgrænse.

Derfor fremsætter jeg i samarbejde med satspuljepartierne i marts måned 2008 et lovforslag, som omhandler at udvide Ankestyrelsens og de sociale nævns egen drift kompetence, således at den også omfatter afgørelser om valg af anbringelsessted, flytning af et barn eller en ung fra et anbringelsessted til et andet samt afgørelser om samvær med andre end barnets eller den unges forældre.

Udover at styrke barnets retssikkerhed i de pågældende sager, betyder forslaget samtidig også indirekte forbedringer for fx plejeforældre og bedsteforældre. De er ofte berørte af den kommunale myndigheds afgørelse om flytning af et plejebarn til et andet anbringelsessted eller myndighedens afgørelse om samvær med et anbragt barnebarn, uden at de dog har mulighed for at klage over afgørelsen, da de ikke er klageberettigede. Forslaget ændrer ikke på, hvem der har ret til at klage over disse afgørelser, men den udvidede egen drift beføjelse betyder, at kommunens afgørelse kan blive efterprøvet og eventuelt omgjort. Dette kan imødekomme plejeforældrenes og bedsteforældres bekymring over, at barnet i første omgang fx blev flyttet fra den pågældende plejefamilie eller blev nægtet samvær med bedsteforældrene.

Karen Jespersen

/ Nina Eg Hansen